

Aangezien duurzame energie de toekomst is. Windmolens verreweg het meest effectief zijn, en ze ergens in de Nederland moeten komen. Vinden wij het prima dat ze recht achter onze achtertuin worden geplaatst. Wij worden er blij van om ze te zien draaien.

Randvoorwaarde is wel dat de molenopbrengsten geïnvesteerd worden in de ontwikkeling van het gebied en er geen stapeling van geluid optreedt. De middelen kunnen gebruikt worden om de al zolang beloofde geluidswal langs de A7 aan te leggen. Dit zou de kans kunnen zijn om MEERbos in Groningen aan te planten, een aanzienlijke verbetering van het leefgebied en lokale ecologie. In het verleden waren er veel productiebossen, deze zijn de laatste jaren gekapt. Veel bewoners zien dat als een gemis. Mensen gebruikte dit voor recreatie en natuur.

Voor ons als bewoners ontstaat zo een natuurlijke buffer tussen de alsmaar drukker wordende A7 (oa. aanleg klaverblad) en onze huizen. Geen hoge dijk of grijze muur, maar een groene zone vól leven als fysieke en psychologische afscheiding van de snelweg. Het bos vangt CO2 en fijnstof af en dempt geluid. Maar zorgt ook voor verkoeling van het stedelijk gebied en houdt neerslag vast. Een echte ecologische inpassing van deze tijd.

Alle stadgers kunnen participeren in ons bos. Het wordt een glooiend landschap door water en natuurlijke wandelpaden. We planten er eetbare soorten, een voedselbos en dichtbij de woonkernen komt een zelfplukmoestuin. Voor de bijen en insecten is een rijke kruidlaag.

De overlast van geluid is subjectief. Wij, bewoners en onze gasten van de camping De Helleborus, ervaren momenteel veel overlast van de snelweg A7. In de toekomst zien we liever een groene strook van bomen met daarboven de hardwerkende turbines van de windmolens in de verte dan, zoals nu, een dikke streep van A7 geraas aan de horizon.